

maaden ogsaa vilde gjøre denne Bestemmelse anvendelig paa den civile Befolkning i en beleiret Fæstning, saa kunde jeg umuligt stemme for denne Straffebestemmelse. Man kan være nok saa meget stemt for en heroisk Kamp og ønske sit Folk at det maa være anlagt for en saadan Kamp, men tænker jeg f. Ex. mig selv som Medlem af en civil Myndighed i en beleiret Plads, saa vilde jeg forhaabentlig være den Sidste til at øve Pression paa den militaire Commando med Hensyn til det militaire Forsvar, i Retning af Opgivelse af Forsvar og Modstand, men jeg vilde vide mig og mine Colleger ledede dertil af Fædrelandsfærlighed og ikke af Frygt for Straf. Det er mit Hovedpunkt, at saafremt Lovforslaget om Rettergangsmaaden kan have Indflydelse paa dette Lovforslags Omraade, saa vide vi ikke. Bøffed nu om, hvad der kan komme, og saa maa jeg ønske, at Behandlingen og eventuelt Vedtagelsen af Lovforslaget om Straffebestemmelserne udsættes, indtil det andet Lovforslag tillige foreligger. — Ved Siden af dette Hovedpunkt er der mangfoldige andre Hovedmomenter, som jeg maatte ønske at see behyfte og opklarede, før man gif til Behandlingen af det foreliggende Lovforslag. Jeg skal, for strengt at holde mig til Reglerne for en Sags første Behandling, ganske eksempelvis nævne et enkelt Capitel, og jeg skal da navnlig henvise til det 4de Capitel. Det vil der sees, at det foreliggende Lovforslag stiller Forræderi og Migtovtrædelse af Feighed meget nær ved hinanden i Henseende til Straffegradationen. Denne Eigestillen gaaer gennem mange enkelte Bestemmelser, og det forekommer mig deri indeholdes en saa vidtgaaende Streng-
hed, at jeg, indtil jeg oplyses bedre, maa have megen Betænkelighed ved at stemme for en saadan Eigestillen. Det er en saadan Ophsning, en saadan Beleudning, som jeg maatte ønske, før man gif videre med Lovforslagets Behandling. Jeg skal henvise til § 69, som jeg troer er det bedste Exempel paa denne Eigestillen af to saa forskjellige Handlinger. Efter § 69 — jeg skjønner idetmindste ikke rettere, end at det er saa; jeg har atter og atter seet paa Paragraphen, men jeg kan ikke faae Andet ud, end hvad Ordlyden siger —

kan den, som, under Fægtning, eller naar Fægtning forestaaer, enten af Feighed først griber Flugten v. s. v., straffes med Døden. Det er altsaa den blotte Feighed, som her ansees med Livsstraf, saafremt den Paagjældende er den Første til at vise den. Det er muligt, at det er rigtigt saaledes — jeg skal overhovedet slet ikke indlade mig paa Bedømmelse af Enkeltheden i Lovforslaget, men gaae ud fra, at de ikke staae tydeligt for mig —; men jeg mener rigtignok, at Dvul kan reises, om det virkelig er rigtigt at stille denne Migtforømmelse i Henseende til Strafbarhed ved Siden af den groveste borgerlige Forbrydelse, ved Siden af en Forbrydelse, som udspringer af Slethed, Depravation, Næderdrægtighed, nemlig Forræderi. At straffe den enkelte Mand, som i et ubevogtet Dieblit lader sig betage af en Stemning, der kan paakomme ham, lige med Forrædere, Rønningmænd, kort sagt, med de groveste Forbrydere, det er mulig rigtigt, men jeg forstaaer det ikke, og jeg vil gaae et Skridt videre. Ikke alene forekommer det mig yderst tvivlsomt, om det er rigtigt, men jeg vil sige, at Praxis ialfald ikke er saaledes. Vi have i vor i dens Heelhed smukt lysende Krigshistorie, som vi selv have oplevet, og som synes at skulle glimre stærkere og stærkere, jo ældre den bliver, dog ogsaa seet Exempler paa Feighed, ogsaa seet Tilfælde af Panik, eller hvad slige extraordinaire Stemninger kaldes, og dog har jeg aldrig hørt, at de Bedkommende ere bleve stude; jeg har tværtimod seet en ganske anden Fremgangsmaade blive tagt. Jeg betviser, at en anden Praxis vil indtræde, men saa blive slige Bestemmelser jo kun et dødt Bogstav, og det er ikke heldigt. Hvis denne § 69 var ganske enkeltstaaende og ikke en Følge af gjennemgaaende Principer i dette Afnit af Loven, saa vilde det være en Enkeltthed, som ikke skulde herøres nu; men det, jeg kunde ønske, er netop en Forklaring af det Hovedprincip, hvoraf de enkelte Bestemmelser ere udsprungne, og saalænge jeg ikke har nogen Beileudning i saa Henseende, vil jeg ikke kunne stemme for Lovforslaget og vil derfor i det Hele afholde mig fra nu at stemme i denne Sag. Men, jeg gjentager det, min Hovedanke er den, at der ikke